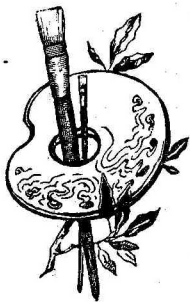

Επωφελη διδάγματα.

ΙΑΟΣ ἐν Λιέγη πολὺτιμος τῆς «Πινακοθήκης» καὶ ἐν-θερμος φιλέλλην, ὁ κ. Plom-deur, εἰς ἐπιστολὴν τοῦ ἡμετέρου Διευθυντοῦ ἐκθέτοντος τοὺς λόγους δι' οὓς οἱ Ἕλληνες καλλιτέχναι θὰ λαμβάνουν διὰ τῆς ἀπουσίας των ἐκ τῆς Διεθνούς Ἐκθέ-

σεως τῆς Λιέγης κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος ἀπνύ-θουνεν αὐτῷ ἐπιστολὴν. ἥτις δύναται νὰ χρησι-μεύσῃ εἰς τοὺς παρ' ἡμῖν καλλιτέχνας ὡς μία παρόρμησις καὶ ἄμα ὡς ὑπόδειγμα διὰ νὰ ἐρ-γασθῶσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν τῶν ἰδίων

Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Plom-deur ἔχει ὡς ἐξῆς:

Ἀγαπητὲ Κύριε,

Εἶνε πράγματι θλιβερόν ὅτι οἱ Ἕλληνες καλλιτέ-χναι δὲν ἔχουσιν ἐν Ἀθήναις κέντρον, δι' οὗ θὰ ἤδύ-ναντο νὰ προσπίζωσι τὰ συμφέροντα τῆς τέχνης των, καὶ ἐν τῷ ὁποίῳ νὰ συγκεντροῦνται, νὰ ἀλλη-λοενηθύνωνται καὶ νὰ ἀλληλοδιδάσκωνται εἴτε διὰ διαλέξεων μετὰ προβολῶν φωτεινῶν εἰκόνων, εἴτε δι' ἐκθέσεων ἔργων, ἰδικῶν των καὶ ξένων. Τοιοῦτον κέν-τρον θὰ προεκάλει καλλιτεχνικὴν κίνησιν, ἐξ ἧς οἱ καλλιτέχναι θὰ ὠφελοῦντο βεβαίως καὶ Μαικῆναι θὰ ἀνεφάνοντο.

Τὸ παράδειγμα τῆς Λιέγης εἶνε πρόδηλον.

Πρὸ δώδεκα περίπου ἐτῶν ὁ καλλιτεχνικὸς ἐνταῦθα βίος ἦτο μηδὲν. Ὅποτε, ὁμὰς καλλιτεχνῶν: ζωγρά-φων, σχεδιαστῶν, χαρακτῶν καὶ ἐνὸς ἀρχιτέκτονος συνέλαβον τὴν ἰδέαν νὰ ἰδρύσωσιν ἐν κέντρον Καλῶν τεχνῶν. Ἡ ἰδέα κατ' ἀρχὰς ἐκ οὐκ ἔλπεσε τὸ μει-διαμα. Ἀλλ' ἕκαστος ἐκ τῶν σχό των τὴν πρωτο-βουλὴν εἰργάσθη δραστηρίως παρὰ τοῖς φίλοις του καὶ τὸ κέντρον ἰδρύθη, περιλαμβάνον ἐλαχίστους μό-νον καλλιτέχνας. Μετ' οὐ πολὺ ἔρχι μόνον ὁ ἀριθμὸς τῶν καλλιτεχνῶν - μελῶν ηὔξησε, ἀλλὰ καὶ ἕτεροι ἐρασιτέχναι, ἐπικαλούμενοι «μέλη ἀρωγά», ἐνεγράφη-σαν. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι πληρῶνουν εἰς φρ. ἐτηρίως, δικαιοῦνται δὲ ἀνευ ἄλλης πληρωμῆς νὰ λαμβάνωσι μίαν εἰκόνα μεγάλου μεγέθους, ἀντίτυπον καλλιτε-χνικοῦ ἔργου, ὅπως κάμνει πολὺ ὀρθῶς καὶ ἡ «Πι-

νακοθήκη». Πρὸ ὀκτῶ ἐτῶν τὸ Κέντρον ἰδρύσεν ἴδιον περιοδικόν, τὴν «Τέχνην καὶ Κριτικὴν», ὅπερ τὰ μέλη λαμβάνουσι δωρεάν, πωλεῖται δὲ κατὰ φυλλάδια εἰς τὰ μὴ μέλη. Τοιοῦτον καλλιτεχνικὸν ὄργανον εἶνε περιττὸν σήμερον νὰ ἐκδοθῇ εἰς Ἀθήνας, διότι ἡ «Πινακοθήκη» εἶνε ἴσως πλέον ἐνδιαφέρουσα ἐν τοῖς καλλιτεχνικοῖς ζητήμασι ἢ ἡ ἰδική μας «Τέχνη καὶ Κριτική».

Μὴ ἀρκεσθὲν τὸ Καλλ. Κέντρον νὰ ἔχῃ τὸ ὄργανον τοῦτο, ἠθέλησε νὰ ἀποκτήσῃ καὶ «Αἰθούσαν Ἐκθέ-σεως». Οὕτω, πρὸ ἐξαετίας περίπου ὠκοδόμησε μι-κρόν κατ' ἀρχὰς οἶκημα, ἀποτελούμενον ἐκ μιᾶς μόνον αἰθούσης. Τὴν αἰθούσαν αὐτὴν ἀποτελοῦν μό-νον τέσσαρες τοῖχοι καὶ μία ὑαλωτὴ στέγη. Ἡ αἰ-θούσα αὕτῃ ἀργότερα ἐμεγεθύνθη. Ἐν τῷ καταστή-ματι τούτῳ κατ' ἕκαστον δεκαπενθήμερον διοργανοῦ-νται ἐκθέσεις ἐλαιογραφῶν, γλυπτικῆς, χαρακτικῆς, φωτογραφῶν, ρεκλαμῶν, ἀρχιτεκτονικῶν σχεδίων καὶ ἐφημεροσμένων τεχνῶν. Τὴν εἰσόδου εἶνε πάντοτε δεκάλεπτος, εἰς τρόπον ὥστε ὅλοι νὰ δύνανται νὰ μεταβαίνουν. Οὐχὶ μόνον τὰ μέλη τοῦ Κέντρου ἐκθέτουσιν ἔργα ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ, ἀλλὰ καὶ ξένοι

Λουίζα Σιχελίν